Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ŞI SE PLĂTESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administraţiei
Din **Judeţe** şi **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an in ţară 30 lei; in streinĕtate 50
Şese luni „ 15 „ „ „ 25
Trei lunĭ „ 8 „ „ „ 13

LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la **kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferescĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** şi **JUDEŢE** se primesc **direct** la administraţie.
Din **PARIS** la *Agenţia Liberă*, C. Adam şi *Agenţia Havas*.
Din **STREINĔTATE,** direct la administraţie şi **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . 3,— lei „
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA: Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ** | **REDACŢIA: Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 6 Septembre

Alegerile comunale

Maĭ sunt aproape douĕ lunĭ până la alegerile comunale. Cu toate acestea, partidele aŭ inceput deja a se mişca în vederea lupteĭ electorale care va avea loc. Aceasta dovedeşte că dintr'o parte şi din alta alegerile pentru comună se privesc astă-dată ca avênd o mare însemnătate politică. Şi în adevĕr ele vor avea însemnătate căcĭ, dacă guvernul va izbuti a'şĭ face consiliĭ comunale şi primarĭ aĭ sĕĭ, va câştiga prin aceasta maĭ mulţĭ sorţĭ de a izbuti şi în alegerile viitoare pentru Senat şi Cameră.

Opoziţiunea liberală o ştie şi de aceea începe a să mişca de timpuriŭ.

Ca tot d'auna în asemenea împrejurărĭ să şoptesc multe în privinţa combinărilor politice ce se înjghiabă în vederea alegerilor.

Uniĭ asigură că suntem în ajunul uneĭ coaliţiunĭ, că liberaliĭ-naţionalĭ, liberaliĭ-conservatorĭ şi chiar democraţiĭ să vor uni saŭ cel puţin vor merge împreună contra guvernuluĭ.

Spre a proba necesitatea acesteĭ coaliţiunĭ, eĭ zic:

„Guvernul actual este numaĭ al Palatuluĭ; el este prin urmare negaţiunea cea maĭ perfectă a sistemuluĭ constituţional care esclude guvernele personale şi cere ca partidele să se misce liber şi în afară de înrâurirea Coroaneĭ. Este firesc ca partidele constituite să se lupte contra uneĭ asemenea stărĭ de lucrurĭ şi să caute a restabili mersul regulat al mecanismuluĭ constituţional. Nu e dar de mirat dacă partide cu totul opuse în ce priveşte principiile se vor întâlni pe acest tĕrêm. De la o luptă care se va face paralel contra unuĭ duşman comun până la o coaliţiune într'un scop de resturnare a guvernuluĭ, nu este de cât un pas. Iată de ce este aproape sigur că se va forma, dacă nu o coaliţiune, dar cel puţin o înţelegere între toate partidele opozante, pentru alegerile comunale."

Această argumentare conţine mult adevĕr.

Nu se poate tăgădui chiar existenţa unor simptome carĭ ar arĕta o asemenea tendinţă spre coalizare. De pildă, acum câte-va zile ziarul *Bucarest*, care reprezintă oare-cum ideile ce domnesc în tabăra liberal-conservatoare, îşĭ dădea osteneală de a dovedi că o apropiere între colectiviştĭ şi între liberaliĭ-conservatorĭ pentru alegerile comunale n'ar fi lipsită de logică.

In unele localităţĭ se zice că această apropiere s'a şi făcut; în altele ar fi pe cale de a se face.

Nouă nu ne vine a crede că până acum lucrurile să fie atât de înaintate. Se poate, este chiar foarte probabil că pe icĭ colo să se facă împerecherĭ electorale ale momentuluĭ în vederea alegerilor comunale, dar, de aci până la o acţiune comună din punctul de vedere al politiceĭ generale, este încă departe.

E uşor de a arunca vorbe marĭ zicênd că trebuie să ne unim faţă cu pericolul ce ne ameninţă prin guvernul personal, dar experienţa ne-a dovedit că până astă-zĭ asemenea coaliţiunĭ n'aŭ avut ca rezultat de cât de a înlocui un guvern prin un altul şi de a înlesni Mareluĭ Coruptor mijloacele pentru a se juca cu partidele şi cu bărbaţiĭ noştri politicĭ şi a'ĭ înşela pe rând.

De aceia am devenit scepticĭ în privinţa coaliţiunilor de rĕsturnare ce n'aŭ un scop şi un program bine definit.

Ne aducem aminte de opoziţiunea-unită ce coprindea maĭ toate puterile viĭ ale ţăriĭ: Ce mişcare, ce viaţă, ce iluziunĭ eraŭ atuncĭ? Toţĭ credeam că era guvernelor personale era sfârşită, că ţara devenise stăpână pe sine, că Palatul şi palatiştiĭ eraŭ striviţĭ. Nu trecură câte-va lunĭ şi tot acest frumos edificiŭ politic se dărâmă ca un castel de hârtie; în loc ca elementele sănătoase ale partidelor să fie miezul purificator împrejurul căruĭ ele să se regenereze, am vĕzut din contră cum palatiştiĭ din ambele partide aŭ atras în mreaja lor o mare parte din elementele neatârnate şi astă-zĭ ne aflăm în faţa unuĭ regim încă maĭ personal de cât acela pe care opoziţiunea unită îl resturnase.

Ne-am săturat dar de coaliţiunĭ negative fără program, fără ideĭ, fără reforme bine definite. Ne am convins că politicianiĭ noştri din toate partidele, infectaţĭ fiind de microbul monarchic, nu sunt destoinicĭ a face ca Ţara să se guverneze ea însăşĭ.

De aceea, noĭ carĭ nu vedem salvarea acesteĭ Ţĕrĭ de cât în progresul democraţieĭ, nu avem încredere în coaliţiunĭ, chiar când ele aŭ aparenţa de a se forma contra Palatuluĭ, şi aşteptăm ca ele să se manifeste prin fapte.

Până atuncĭ vom considera alegerile comunale ca o cestiune de gospodărie internă a fie-căruĭ oraş şi vom susţine pe aceĭ pe care 'ĭ credem că vor fi activĭ, oneştĭ şi bunĭ gospodarĭ, fără a ne preocupa de culoarea lor politică.

Dunăreanul.

TELEGRAME

BELGRAD, 5 Septembrie.—Guvernul a dat ordin administraţiuneĭ drumurilor de fer să nu primească porcĭ pentru transport maĭ 'nainte d'a se fi exportat aceĭ carĭ fuseseră respinşĭ la frontiera ungară şi carĭ acum sunt în deposit la Belgrad.

VIENA, 5 Septembrie. — *Politische Correspondenz* primeşte o scrisoare din St. Petersburg prin care se spune că rezultatul alegerilor din Bulgaria era prevĕzut de toată lumea şi că el nu va aduce nicĭ o schimbare în această chestiune.

D. Tatischeff a început să publice în *Nowoie Wremia* impresiunile sale din Bulgaria.

SOFIA, 5 Septembre.—De ierĭ seară trenurile pentru Constantinopol nu pot circula din cauza inundărilor dintre Hermanly şi Adrianopol. De 5 zile plouă continuŭ în toată Bulgaria. Trenul de poştă care a plecat ierĭ de la Sofia a trebuit să se întoarcă la Tîrnova.

Principele a părăsit Varna mergênd la Vidin şi Koula pentru a inspecta lagărul.

BRESLAU, 5 Septembre. — Impĕratul Frantz Iosef a sosit la ora 1 pentru a face vizită Impărăteseĭ Germanieĭ; la 3 ore s'a întors la Rohnstock.

HOLERA

MASSAUAH, 5 Septembrie. — *Holera a izbucnit printre triburile din Erytrea, puse sub protecţiunea Italieĭ; trupele şi europeniĭ n'aŭ fost încă atinşĭ. S'aŭ luat toate mĕsurile necesare de precauţiune.*

CAIR, 5 Septembrie.—*In urma apariţiuneĭ holereĭ la Masauah şi de teamă ca epidemia să nu se lăţească şi la Tokar, comerciul porturilor din Marea Roşie cu interiorul, pe la Supkin, a fost interzis.*

Manevrele electorale

Scandalul din strada Stindarduluĭ

Aseară pe la orele 8, vr'o zece cetăţenĭ liberalĭ-naţionalĭ s'aŭ întrunit, în vederea alegerilor comunale, în casa cu No. 11 din strada Stindarduluĭ, suburbia Dichiŭ.

La orele $8^3/_4$, D. deputat şi consilier comunal G. D. Pallade sosind într'o trăsură, împreună cu D. Olmazu, se vĕzu de o dată înconjurat de o ceată de bătăuşĭ, morţĭ beţĭ, în cap cu şeful poliţieĭ comunale, D. Mareş, carĭ după ce'l huiduiră, începură a'l croi cu ciomegile.

Birjarul, speriat, dădu bice cailor, carĭ porniră în goană; dar bătăuşiĭ se luară după trăsură şi o goniră o bucată bună croind cu bâtele pe ceĭ ce se aflaŭ în trăsură.

O lovitură de ciomag zdreli pălăria D-luĭ Pallade şi-ĭ făcu o rană la cap; o altă lovitură îĭ contuzionă antebraţul drept.

Dacă trăsura nu mergea în goană, de sigur că bătăuşiĭ ar fi reuşit să scoată pe D. Pallade din ea şi cine ştie dacă ar fi scăpat cu viaţă.

D. Pallade se duse la prefectura poliţieĭ, unde spuse D-luĭ Algiu cele întâmplate şi'l rugă să trimită ajutoare celor zece oamenĭ, carĭ se baricadaseră în casă şi se temeaŭ să iasă de frica bătăuşilor, carĭ stăteaŭ înşiraţĭ în faţa eĭ.

D. inspector Şuţu, care era de faţă, apostrofă pe D. Pallade cu aceste vorbe:

— Dacă cutreeraţĭ mahalalele?

Apoĭ se duse cu vr'o zece jandarmĭ în strada Stindarduluĭ.

D. Pallade a maĭ fost apoĭ la parchet şi la D-rul Minovicĭ, care 'ĭ dădu un certificat medico-legal.

Astă-zĭ D. Pallade se va duce la D. General Manu, pe care 'l va face responsabil de excesul comis de agenţiĭ comunalĭ.

Noĭ desaprobăm din adâncul sufletuluĭ procedeurile barbare cu carĭ se fac alegerile, credem că D. primar al capitaleĭ, care n'are nevoe de bătăuşĭ pentru a reuşi la viitoarele alegerĭ, va fi cel dintâiŭ care va reprima cu cea maĭ mare energie excesul de zel al subalternilor sĕĭ.

Argus.

„Taurus"

O telegramă din Viena zice că vaporul austriac „Taurus" care se zicea că s'a perdut, a plecat azĭ dimineaţă de la Buyukdere la Constantinopol pentru a-şĭ repara maşinele; aşa dar nu la acest bastiment se poate raporta accidentul de care aŭ vorbit ziarele din Bucureşti.

Uniforma armateĭ

In nenumărate rândurĭ am auzit de comisiunĭ însărcinate cu modificarea uniformeĭ armateĭ, fără însă a vedea la ce rezultat aŭ ajuns lucrările lor. Comisiunile s'aŭ întrunit, aŭ discutat, aŭ ajuns chiar la soluţiunĭ; însă până azĭ nimic nu vedem modificat.—Care o fi causa? Uniĭ zic că membriĭ diferitelor comisiĭ nu aŭ putut ajunge la un perfect acord; alţiĭ zic că Regele este contra modificărilor uniformelor.

Orĭ ce s'ar zice însă, e de netăgăduit că trebue aduse schimbărĭ în îmbrăcămintea armateĭ, aceasta e o cerinţă generală fie din punctul de vedere al greutăţilor vieţeĭ de azĭ, fie din acel hygienic chiar; şi nu înţelegem pentru ce odată această nevoe simţită de toată lumea,—şi ca probă că e simţită, vedem formarea comisiilor în câte-va rândurĭ — nu se caută un rezultat care să convie tuturor.

In ceea-ce priveşte că Regele se opune, acesta e un argument ridicol; la tot ce se face, raţiunea porunceşte ca să se aibă în vedere punga celuĭ maĭ mic; iar motive ca: tradiţie, strĕmoşĭ, frumuseţe etc., de! să ne erte D-zeŭ, dar am dori ca ele să fie invocate de M. S. în alte chestiunĭ maĭ marĭ, nu în chiţibuşurĭ care nu pot avea nicĭ o legătură cu trecutul nostru, întru cât astă-zĭ trăim cu totul alt-fel. Cam tradiţionale eraŭ şi obiceiurile Domnitorilor noştri până pe la M. Sa, de a se da ofiţerilor din casa particulară domnească caĭ, banĭ, haine, etc., ceea ce din nefericire astă-zĭ nu se maĭ pomeneşte; şi bietul ofiţer e lăsat a'şĭ cumpĕra din nenorocita'ĭ de leafă, haine şi cal, ambele destul de scumpe, deosebit de cele-l'alte necesităţĭ ce se raportă la existenţă, locuinţă, etc.

Aşa dar, să lăsăm trecutul în pace şi să ne gândim la prezent; uniformele actuale fiind prea costisitoare şi pentru Stat ca şi pentru ofiţerĭ, trebuesc cu orĭ-ce chip modificate.

Nu numaĭ consideraţiunĭ băneştĭ ne fac a cere modificarea uniformelor armateĭ; dar şi din punctul de vedere higienic, al aspectuluĭ, etc. ele trebuesc schimbate. Ce înseamnă căciula dorobanţilor în mijlocul căldurilor tropicale din Iunie şi Iulie? Ce'ĭ pălăria vênătoruluĭ în timpul erniĭ?

Ce însemnează tunicele roşiĭ ale roşiorilor? O fi stând ele bine celor tinerĭ, dar celor cu pĕr alb credem că nu prea le stă.—Ce sunt saciĭ ceia botezaţĭ bluze şi în care soldatuluĭ ca şi ofiţeruluĭ îĭ e scârbă a umbla?

Prin urmare, fiind necesitate absolută de modificărĭ de adus uniformelor armateĭ, cerem cu stăruinţă a se numi o comisiune care să decidă într'un fel această chestiune ne maĭ ţinênd seamă de tradiţie, dorinţe regeştĭ, etc., astă-zĭ asemenea lucru ne maĭ făcênd douĕ parale.

Sentinela.

Criza în Portugalia

LISABONA, 5 Septembre.— Ministerul 'şĭ-a dat demisiunea; D. Chrisostomo Abreu a fost însărcinat cu compunerea nouluĭ Cabinet.

VIENA, 5 Septembre.—Neues Wiener Tagblatt publică nişte depeşĭ din Lisabona carĭ anunţă, că s'ar fi produs acolo maĭ multe dezordine; mişcarea republicană câştigă teren.

Din Brazilia

RIO-DE-JANEIRO, 5 Septembre.—Miniştriĭ de marină, de afacerĭ streine, de justiţie, de finanţe, de interne, şi o mulţime de foştĭ deputaţĭ şi senatorĭ aŭ fost realeşĭ. Partidul clerical a căzut.

Se anunţă că la Pernambuco a fost o luptă între liberalĭ şi clericalĭ; sunt 26 de morţĭ.

Critica cărţilor didactice

Sunt câte-va zile, de când a apărut în Iaşĭ o broşură intitulată: *O ochire asupra abecedaruluĭ D-lor Meissner şi V. Dogar"* de D-niĭ V. Rĕceanu, G. Ienăchescu şi C. Grigorescu.

Prin această broşură numiţiĭ Domnĭ, autorĭ aĭ plagiateĭ „*Metoda nouă*", se încearcă a face o critică abecedaruluĭ D-lor Meissner şi Dogar. Dacă critica D-lor ar fi fost obiectivă,—şi nu inspirată de acel interes de care sunt conduşĭ precupeţiĭ pentru a ocărî marfa concurenţilor lor, — n'am fi avut nimic de zis, căcĭ ea ar fi fost de un interes didactic, folositor şcoaleĭ. Critica D-lor Rĕceanu, Ienăchescu şi Grigorescu nu este de cât un pamflet, dictat de un josnic interes. Aceasta se vede de la începutul şi până la sfîrşitul broşureĭ. Meschinăria sare de o dată în ochĭ.

S'aŭ legat de cuvinte, de fraze, de erorĭ de tipar chiar, pentru a ponegri o lucrare de o valoare netăgăduită în sfera didactică. A înşira banalităţĭ peste banalităţĭ, că cutare bucată de citire e fără sens, cutare fără stil, cutare întortochiată, cutare trasă de pĕr, că figurile sunt proaste şi nu ca în Francke, etc., însemnează aceasta o critică?! In toată broşura nu se găseşte nicĭ un punct serios discutat; nu este absolut nicĭ o observaţiune serioasă şi discutată rece dintr'un punct de vedere pur didactic, de unde să resulte că metoada D-lor Meissner şi Dogar nu este bună, că stilul şi bucăţile de lectură alese de D-lor sunt rele de tot. In ceea-ce priveşte metoda D-lor nicĭ nu ştiŭ ce discută.

Aceasta este nostim de tot. De la început se pronunţă absolut pentru metoda *Scripto-legă*, laudă însă metoda cuvintelor normale a luĭ Francke şi ocărăşte metoda cuvintelor normale a D-lor Meissner şi Dogar, numaĭ fiind-că este obiectivul criticeĭ lor, fără a face însă o expunere de argumentărĭ serioase. Aceasta dovedeşte capacitatea didactică a D-lor.

De alt-fel D-niĭ Rĕceanu & C-nia sunt cunoscuţĭ şi apreciaţĭ ca criticĭ de abecedare.

Aŭ devenit *critico-manĭ* de abecedare. Nu lasă să apară vre-unul fără să'l însoţească cu câte o broşură *bine-voitoare*(!). Spiritul interesat de care sunt conduşĭ în asemenea criticĭ a umplut de dezgust şi presa streină. Iată ce zice *Telegraful român*, din Sibiŭ, despre cunoştinţele D-lor pedagogice cu ocasiunea uneĭ criticĭ ce aŭ făcut tot prin o broşură D-luĭ I. P. Florentin:

„Ca de un *curiosum* nu putem să nu facem menţiune aci şi de aprecierile cu totul în tot eronate, ce D-niĭ V. Rĕceanu, Gh. Ienăchescu şi C. Grigorescu fac metodeĭ analitice sintetice într'un „Rĕspuns" tipărit în tipografia Naţională din Iaşĭ la anul 1888 şi dat D-luĭ Ion P. Florentin. Acele aprecierĭ denotă că susţinătoriĭ lor se află în o complectă neştiinţă, în cea-ce priveşte fiinţa metodeĭ analitice sintetice şi nu sunt nicĭ de cum demne de oamenĭ carĭ 'şĭ daŭ aerul de a discuta cu seriozitate cestiunĭ pedagogice în public. Nu intrăm aicea în analisarea acelor aprecierĭ, pentru a cruţa p[illegible] riĭ lor, şi ne mărginim a arăta [illegible] matoriĭ de curiozităţĭ le pot citi [illegible] 16, 17 şi 18 ale amintituluĭ „R[illegible]
(*Telegraful român*, Sibiŭ, 1 Oct. 1[illegible])

Aci am vĕzut şi o critică [illegible] adusă abecedaruluĭ D-lor Meiss[illegible] Dogar, şi în faţa uneĭ criticĭ nep[illegible]nitoare, serioasă şi bazată pe cunoştinţe pedagogice şi didactice, să ne permită D-niĭ Rĕceanu & Comp., a nu'ĭ crede pe simplul cuvênt că abecedarul D-lor Meissner şi Dogar nu este bun.

De alt-fel, D-lor aŭ fost foarte fini, căcĭ aŭ apărut cu critica tocmaĭ la deschiderea anuluĭ şcolar, când aŭ văzut de câtă îmbrăţişare se bucură abecedarul D-lor Meissner şi Dogar. Scopul s'a vĕzut că nu era altul de cât a'l discredita prin ponegririle D-lor.

Acest fel de critică nu e nicĭ de demnitatea D-lor nicĭ de un folos, din contra e un rĕŭ serviciŭ şcoaleĭ.

Noĭ sperăm că corpul didactic primar va şti să aprecieze acest nenorocit sistem de a se pune beţe în roata desvoltăreĭ didactice la noĭ, şi în consecinţă va trata ochirea D-lor Rĕceanu & Comp. cum merită.

D-lor vor să'şĭ recomande cartea pe această cale. *Nu'ĭ onorabil!* Corpul didactic este destul de inteligent Va şti să aprecieze şi va alege.

A i se impune însemnează a'l ofensa, şi D-niĭ Rĕceanu & Comp. n'aŭ ţinut seamă de această *delicateţă*.

Un dascăl.

Ciocnirea de la Galbeni

Despre ciocnitura care s'a întâmplat în gara Galbenĭ, aflăm următoarele:

Un tren de marfă destul de lung pornit din Roman, aştepta în gara Galbeni sosirea unuĭ alt tren ce venea de la Galaţĭ cu vagoane goale.

Trenul cu vagoane goale sosi în gară cu o vitesă destul de mare şi nu putu opri înainte de distanţa de bifurcare a liniilor, aşa că maşina ciocni ultimele vagoanele încărcate de la trenul cel alt. In acest moment vagoanele goale se urcară unul peste altul, sfărâmându-se cu desăvîrşire.

Dupe ştirile primite la direcţiunea căilor ferate, se zice că maşinistul trenuluĭ de Galaţĭ ar fi sărit dupe maşină îndată ce a vĕut pericolul, lăsând maşina singură.

D'altă parte se zice că personalul acestuĭ tren, conductoriĭ şi frânariĭ n'ar fi fost la locul lor, pentru a strânge frânele de oprire în gară, ba ce este maĭ grav că potrivit numĕruluĭ vagoanelor trenuluĭ, personalul nu era complect.

Afară de frânarul de la ultimul vagon, care este puţin contuzionat, nu s'a întâmplat nicĭ un alt accident de persoane.

Parchetul şi inspecţia de minare respectivă, ancheteaază la faţa loculuĭ.

Tot personalul trenuluĭ este arestat.

Pagubele trec peste două sute de miĭ de leĭ.

Institutul de domnisoare „Bolintineanu“

(fondat în anul 1874).

Acest Institut, situat după cum se ştie la Sosea în partea cea maĭ înaltă a Bucureştiuluĭ înconjurat de grădinĭ şi în aerul cel maĭ curat şi sănătos; prin adaosele ce i s'a adus se află în anul acesta în situaţiune de a primi un numĕr maĭ mare de copile —Cursurile se deschid la 1 Septembrie, visitele şi înscrierile se primesc în toate zilele de la 8-12 şi de la 2-7. Prospectele Institutuluĭ se trimete tutulor celor ce vor face cerere direcţiuneĭ. Părinţiĭ care doresc a aşeza copilele lor din noŭ în acest Institut sunt rugaţĭ al visita spre a se încredinţa atât de posiţiunea luĭ cât şi de Instalaţia şi comoditatea ce întruneşte.

Drumul amintireĭ

E în Octombre.

Pe albastrul nemărginit al ceruluĭ nicĭ un nor nu se vede; căzuse zăpada, totuşĭ jur împrejur pădurea e verde, doar trufaşiĭ brazĭ nu plec nicĭ o dată fruntea lor!

Drumul rĕmăsese curat şi nicĭ o frunză nu căzuse......

Pe sub deal, pârăiaşul pe aci furios că mâna omenească i-a pus piedicĭ în drumul sĕŭ, iar pietrile-ĭ aţin mereŭ calea, pe alocurea vesel, numaĭ şoptitor, căcĭ lumea'l lăsa în pace, duce albastra-ĭ apă tot maĭ jos, trecênd sburdalnic când pe sub braziĭ aplecaţĭ asupră-ĭ, când pe sub micile punţĭ, ci din distanţe în distanţe îĭ unesc cele două malurĭ.

Pe marginea luĭ şi avênd în dreapta zidul de brazĭ, se află aleia frumoasă care merge până sub poalele înalţilor munţĭ trecênd pe lângă poetica „Casă de Vênătoare“.

In aceste încântătoare locurĭ, totul îţĭ vorbeşte în acea limbă dulce, divină, a poesieĭ! Acolea visurile de fericire te ademenesc maĭ mult.....

Totul are un nume: drum, vale, deal, pădure, cascadă..... amintesc ceva plăcut; totuşĭ pentru fie-care se găseşte încă câte un nume, dat atuncĭ când întâmplărĭ frumoase fac să ne amintim ceva plăcut, ceva care desmiardă sufletul nostru......

. . . .

..... Trecênd pe această aleie, o vedeam în fie-care zi; frumoasă, tot-d'auna surîzênd, aşa am cunoscut'o. Cerul e martor, ochi'mĭ nu o aŭ minţit, am iubit'o din prima zi..... Şi cine oare nu ar fi iubit'o....?

Imĭ părea că din fie-care colţ, din fie-care frunză, din tot, îmĭ şoptea „iubeşte“ !.... Şi am iubit!

Aşteptam cu nerăbdarea tuturor celor ce iubesc, ca aceiaşĭ oră să vie, să o vĕd. Lăsam să i se pară că întâmplarea şi alt nimic mĕ făcea să o întâlnesc mereŭ în acelaş loc! Ce, nu puteam avea şi eŭ aceiaş plăcere şi acelaş loc care se mĕ atragă? Poate că şi eŭ cunoşteam ca şi dênsa farmecile natureĭ... Poate....

Amorul nu înşală; ea a înţeles tocmaĭ ce umblam eŭ să ascund şi ochi'mĭ ceĭ întâiŭ aŭ trădat secretul meŭ.

De alt-fel numaĭ iubind simţĭ că trăeştĭ; iar cea ce te înconjoară numaĭ atuncĭ îţĭ place şi te încântă! De unde până atuncĭ drumul acela nu-mĭ deştepta nimic maĭ deosebit ca aiurea, frumuseţea loculuĭ aceluia mi se părea aceiaşĭ ca pretutindenea.. acum totul se schimbase şi ceva sublim, măreţ, născuse în mine ideia frumosuluĭ.

Acolo numaĭ! acolo era frumos, acolo numaĭ boarea rĕcoroasă a sereĭ aducea din munţĭ acel parfum divin al brazilor, acolo numaĭ rîuşorul era maĭ drăgălaş de privit, unda luĭ maĭ lină, şi viaţa maĭ dulce şi maĭ incântăroare!

Ce e şi iubirea! Câte mistere ale natureĭ rĕmas'aŭ ascunse şi mult rĕmânea-vor încă ast-fel! Cercetările omeneştĭ adesea s'aŭ isbit pe stâncĭ pe care numaĭ timpul le poate făuri, dar până atuncĭ, ele opresc totul aci!

Ne-am întâlni în fie-care zi după ce ne-am cunoscut pe noĭ şi gusturile noastre; şi nu numaĭ acolo ne plăcea, dar şi în alte locurĭ, care eraŭ acum cu mult maĭ frumoase ca maĭ înainte, de şi ele în realitate eraŭ aceleaşĭ.

Iar din când în când ne duceam şi acolo unde întâiaşĭ dată ne vĕzusem, ca un fel de dulce amintire de recunoştinţă că acolo am întâlnit fericirea şi maĭ mult, căcĭ..... acum şi Eĭ îĭ era tot atât de scump acel loc ca şi mie......

Drumul l'am numit “Al Amintireĭ.“

. . . .

A venit de tot aspra iară! Drumul amintireĭ pentru noĭ s'a făcut şi maĭ frumos de şi zăpada l'a acoperit cu desăvârşire!

De acum el va rĕmânea acelaş!

Ea a rĕmas acolo. Aci departe, adesea mi se pare că maĭ aud rĕsunând încă plină de farmec, acea melodie duioasă, dulce, din divinele versurĭ ale luĭ Eminescu, pe care ea mi le-a cântat la plecare:

Târzie toamnă este acum
Sâ scutur frunzele pe drum
Şi lanurile sunt pustiĭ
De ce nu viĭ? De ce nu viĭ?

Iaşĭ, 24 Ianuarie 1889.

Myrt.

Cum s'au înteles niste surzi

Znoavă georgiană

Intr'o zi un surd pierzêndu'şĭ boul, porni să'l caute. Pe drum întâlni un om şi'l întrebă dacă nu cumva vĕzuse el boul. Omul acesta, care era şi el surd, găsise un măgar. Nepricepênd ce'ĭ spunea surdul care'şĭ pierduse boul, îĭ rĕspunse: „Dacă măgarul ăsta e al tĕŭ, trebuie să'mĭ daĭ bacşiş fiind-că ţi l'am găsit“ Nu se putură înţelege amêndoĭ. Pe când se sfădeaŭ eĭ trecu un bărbat călare pe un cal. Ţinea în braţe o femeie. Surziĭ noştri s'apropiară de dênsul şi'l întrebară unu de boŭ şi celălalt de măgar. Insă şi omul călare era tot surd. Inchipuindu'şĭ el că ceĭ-l'alţĭ doĭ voiaŭ să'ĭ ia femeia pe care o tira el, le strigă cât putu de tare: „Nevasta mea a murit! femeia asta este slujnica eĭ! să nu credeţĭ că am furat'o!“ Fiind-că nu se putură înţelege, se duseră la cadiŭ ca să'ĭ judece. Insă şi cadiul era maĭ surd de cât dênşiĭ. Fiind-că tocmaĭ eraŭ sĕrbătorile Ramazanuluĭ, cadiul îşĭ închipui că ceĭ treĭ surzĭ eraŭ trimişĭ de luna noă şi de acea zise: „Eĭ bine! fiind-că aŭ vĕzut luna, să chefuim cu toţi“.

Şi aşa nu se înţeleseră de fel.

I. S. S.

Informaţiunĭ

Primăria comuneĭ Bucureştĭ în interesul procurăreĭ fonduluĭ necesar pentru întreţinerea ospĕtărieĭ populare, care va incepe să funcţioneze cu începere de la 8 Septembre curent, a luat disposiţiunĭ de a organiza serbărĭ populare în grădina de la şosea, în zilele de Sâmbătă şi Duminică, 8 şi 9 Septembre curent, şi face cunoscut aceasta populaţiuneĭ capitaleĭ, rugând şi pe toţĭ D-niĭ comercianţĭ carĭ doresc să 'şĭ stabilească la acele serbărĭ pavilioane saŭ chioşcurĭ pentru desfacerea diferitelor articole, carĭ fac obiectul comerciuluĭ D-lor, să bine-voiască a se adresa la primărie divizia administrativă, pentru a li se destina locurile necesare şi a li se da toate informaţiunile privitoare la construcţiunea şi aranjarea pavilioanelor.

Citim în „Galaţiĭ“:

„Poşta“ în unul din numerile sale aduce injuriĭ şi calomniĭ de tot felul D-luĭ Alexandru Radu şi între altele afirmă cu siguranţă că D-luĭ Radu i s'a închis coloanele ziaruluĭ *Adevĕrul*.

Ca să vadă cetitoriĭ noştri cât de laşĭ şi mincinoşĭ sunt surugiĭ de la *Poşta* şi în special tuberculosul Alexandru Niculescu, publicăm o depeşe ce am primit'o chiar astă-zĭ de la d. Beldiman, directorul *Adevĕruluĭ*.

Iat'o:

Ziarul *Poşta* pretinde că coloanele ziaruluĭ *Adevĕrul* sunt închise D-luĭ Alexandru Radu, ziarul *Poşta* comite o eroare. Coloanele ziaruluĭ *Adevĕrul* aŭ fost tot-d'a una şi sunt deschise D-luĭ Alexandru Radu. Dacă ziarul *Poşta* a comis din bună credinţă această eroare, va reproduce prezenta telegramă spre ştiinţa lectorilor sĕĭ.

Directorul ziaruluĭ *Adevĕrul*
Lacu-Sărat Alex. V. Beldiman.

Unul din filtrele de o jumĕtate de chilometru, care se construeşte acum la Arcuda, este aproape gata şi în iarna asta va fi filtrată apa prin el.

Toţĭ D-niĭ carĭ aŭ primit invitaţiunĭ pentru a asista la inaugurarea bustuluĭ luĭ Eminescu la Botoşanĭ, şi aceĭ ce doresc a merge, ca delegaţĭ, sunt rugaţĭ ca — de oare-ce inaugurarea s'a amânat pentru Marţĭ 11 Septembrie — să se prezinte mâine Jouĭ, la orele 2 p. m., la societatea studenţilor în medicină (Băile Eforieĭ), pentru a'şĭ primi carta de delegaţiune.

Comisiunea de organizare.

Regularea portilor de fier

Ni se scrie din Vârciorova cu data de 4 Septembre:

La locul unde s'a făcut inaugurarea lucrărilor s'a construit un pavilion de o frumuseţe rară acoperit peste tot cu verdeaţă. Pavilionul de asemenea era înconjurat cu steagurĭ sêrbeştĭ şi ungureştĭ, primirea ce li s'a făcut a fost iarăşĭ cât se poate de frumoasă, s'a tras aproape vr'o 200 de tunurĭ. Se vorbeşte că în pavilion s'ar fi ţinut nişte discursurĭ ungureştĭ, lucru ce nu mi se pare tocmaĭ adevĕrat. căcĭ de şi serbarea promitea erĭ a fi splendidă, dar o ploae care a început de pe la ora zece a continuat şi încă cu multă abondenţă până la plecarea miniştrilor; plóia continuă chiar şi acum ora opt seara. Această ploae le-a stricat cheful de a maĭ ţine şi discursurĭ, şi cred că s'aŭ mulţumit a face din fugă un fel de visită în jurul porţilor de fier.

Aŭ stat la locul inaugurăreĭ până la ora 1 când aŭ plecat la T. Severin cu un singur vapor, crezênd că acolo îĭ aşteaptă trenul special ce'ĭ adusese la Orşova, căcĭ aşa a fost programul alcătuit, dar lucrurile s'aŭ petrecut cu totul altfel. Trenul special de care vĕ vorbesc, a plecat din Vêrciorova la or 12,10 m. Sosind în Turnul-Severin, nu se ştie în urma căreĭ dispoziţiunĭ, a plecat imediat înapoĭ ducêndu-se la Orşova fără Miniştri. Tot ce se ştie însă este că Miniştriĭ sosind la Severin, şi pentru că la ora aceea (aceasta era pe la orele 4 p. m.) nu pleacă nicĭ un tren spre Vêrciorova, a trebuit ca în loc de cincĭ saŭ şease vagoane speciale, să se mulţumească cu 2 vagoane clasa II şi unul clasa III-a, care li s'a dat din Severin ca tren special. Era nostim să'ĭ vezĭ pe ungurĭ şi pe nemţoĭ grămădiţĭ în clasa III, căcĭ eraŭ mulţĭ şi nu aŭ avut loc toţĭ în vagoanele de clasa II. La Vêrciorova îĭ aştepta trenul special al lor.

La 7 curent, se va ţine licitaţie la Ministerul cultelor şi la localităţĭ pentru furnisarea celor cincĭ spitale rurale, carĭ s'aŭ construit acum cu mobilierul de lemn necesar.

Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul*, pentru a putea reduce cu 25% preţul publicaţunilor a renunţat cu desĕvârşire la serviciul agenţilor de publicitate, şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie Str. Nouă, No. 10.

Ştirĭ Telegrafice

PARIS, 5 Septembre.—Congresul internaţional pentru comerţul grânelor a fost deschis în prezenţa d-luĭ Guyot.

Prinţul Imeretinsky, aghiotantul Ţaruluĭ, a sosit la Paris.

MADRID, 5 Septembre. — O depeşe oficială din Grenada anunţă că un mare foc s'a declarat la Alhambra; construcţiunile curţiĭ de la Alberca şi o parte din galeriile vecine sunt distruse; restul palatuluĭ a fost scăpat.

ATENA, 5 Septembre.— Ştirile sosite aicĭ spun că holera a isbucnit la Alep.

ZANZIBAR, 5 Septembrie. — Emin-Paşa a sosit la 31 August la Tabora; Provincia Nyam-Vesi s'a supus.

VIENA, 5 Septembre. — Ziarele din Viena zic că întrevederea celor douĭ Impĕraţĭ la Rohustoc a fost cordială.

HERCULESBAD, 5 Septembre. — Ministrul Baross a oferit un banchet în onoarea oaspeţilor streinĭ carĭ aŭ venit să ia parte la inagurarea lucrărilor de la Porţile de fer; el a ridicat un toast miniştrilor serbĭ D. Gruicĭ mulţumind a zis: „să plecăm amicĭ“; a bĕut apoĭ în sănătatea d-luĭ Baross.

FOITA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

20

ALEXIS BOUVIER

SOLDAŢII DESNADAJDUIREI

PARTEA II.

Francia în 1871

I.

Un călător

— De ierĭ dimineaţă. Doamne sfinte!

— V'aŭ urmărit prusieniĭ până aicea? întrebă Gabriela.

— Nu, ne-aŭ pierdut ierĭ urma între Saye şi Héricourt.

Masa fu pusă repede, fie-care îşĭ luă locul şi timp de cincĭ minute, nu se auzi de cât zgomotul farfuriilor şi furculiţelor.

— Aveţĭ noutăţĭ pe aicĭ? întrebă Herbeau.

— Da.

— Bune?

— Chanzy se bate mereŭ între Maus şi Vendome... şi aŭ făcut o eşire din Paris.

— Fără rezultat?

— ...nu.

— ...r ştirile din partea astă-l'altă.?

— ...vem foarte puţine: se zice că ... se concentrează la Vesoul, Lure ...béliard.

— Aşi!

— Se asigură că o armată franceză vine pe aicĭ.

— Unde'ĭ Clochin?

— Are să vie îndată.

— Ne va spune el.

— Vom eşi înaintea lor?

— Din potrivă, vom fi maĭ folositorĭ aicĭ.

— A venit Clochin, zise Denise.

— Clochin! stigă Herbeau.

Un băiat de ţĕran intră.

— Bine aţĭ venit, domnule Herbeau.

— Staĭ jos şi respunde-mĭ la ce te voiŭ întreba, îĭ zise Herbeau, întinzêndu'ĭ mâna.

— Ce să vĕ spun?

— Spune'mĭ, unde sunt prusienĭ?

— Pe aicĭ prin prejur, domnule Herbeau... Nu i-aţĭ vĕzut?

— Noĭ venim de la Colmar pe linia Vosgilor, decĭ n'am putut vedea nimic... Adevĕrat e că o armată franceză are să treacă pe aicĭ?

— Da, domnule, e adevĕrat.

— Eştĭ sigur?

— Am vĕzut primul corp alaltăierĭ.

— Unde? întrebă Herbeau îngrijat.

— La Gray.

— La Gray? ziseră tustreĭ veselĭ.

— Ce armată să fie?

— Burbaki, cu maĭ mult de o sută de miĭ oamenĭ...

Erĭ Prusieniĭ evacuaŭ Vesoul.

— Băeţĭ, zise Herbeau, suntem scăpaţĭ, şi ridicând paharul, strigă: în sănătatea FrancieĭI!

— Ia ascultaţĭ... zise Clochin.

Toţĭ ţintiră urechile. Se auzi un sgomot surd.

In adevĕr, se auzea bubuitură de tun.

— Copiĭ, să bem pentru isbânda tunuluĭ francez.

Paharele se goliră.

— Clochin, dragul meŭ, zise Herbeau, suntem prăpădiţĭ de oboseală, şi trebue să dormim; tu în vremea asta, să te ducĭ după noutăţĭ.

— Da, domnule Herbeau... Ştie cine-va că m'am întors?

— Toţĭ ştiŭ.

— Atuncĭ, diseară voiŭ veghia.

— Voiŭ da de ştire tutulor.

— Bun... Denise, să ne pregăteştĭ masa la două şi acuma somn uşor tutulor.

Ceĭ treĭ oamenĭ se sculară.

Şi peste două-zecĭ minute dormeaŭ duşĭ.

Cititoriĭ noştrĭ poate că n'aŭ prea priceput ce voiaŭ să zică Clochin şi Herbeau, vorbind de veghiere. Herbeau, am maĭ spus'o, era iubit şi stimat de toţĭ locuitoriĭ din Pasavant... Organizase acolo o societate, care se strângea în serile de iarnă, şi le făcea conferinţe asupra drepturilor şi datoriilor omuluĭ, îĭ instruia pe oamenĭ din punctul de vedere social, îĭ reforma fără sdruncinătură, şi cele maĭ adese-orĭ cu istoriĭ şi cu poveştĭ a căror morală era uşor de dedus. Iĭ făcuse pe toţĭ să capete gustul cititiuluĭ.

Toţĭ oameniĭ aceştia aveaŭ încredere în el, şi el putea să aibă sprijin în eĭ.

Ceia-ce se şi întêmplă în ziua când se află la Daubs, despre proclamarea Republiceĭ; seara îĭ adună pe toţĭ. Societatea secretă şi republicană pe care o cunoaştem, deveni societatea franceză a *Soldaţilor Desnădăjduireĭ*. In zece zile, cincĭ-zecĭ de compăniĭ, purtând acelaşĭ nume, eraŭ în picioare în Franţa, şi corespundeaŭ între ele.

. . . .

Hardi, cel d'întêiŭ, se trezi, scoborî, şi vĕzênd pe Gabrielle, îĭ zise:

— D-şoara Gabrielle, am lucrurĭ grave să'ţĭ spun.

— Mie?

— Dumitale.

— Apropos de tata?

— Ba nu, de D-ta.

— Ah! Ce-o fi?

— D-şoară, sunt un om cinstit; cred că tatăl D-tale mĕ stimează, şi merit stima luĭ; dacă nu 'ţĭ-aşĭ vorbi, aşĭ fi nedemn de prietenia luĭ.

— Ce vreĭ să spuĭ?

— Vĕzêndu-te în fie-care zi, simţirea mea s'a ţintit tot maĭ mult către D-ta... Azĭ, zadarnic aşĭ căuta să mĕ amăgesc... Azĭ, te iubesc.

Gabriela se făcu roşie şi tăcu.

— Nu crede, Gabrielo, că vreaŭ să mĕ ascund de ceĭ-l'alţĭ, făcêndu'ţĭ această mărturisire departe de orĭ-ce urechĭ streine... numaĭ atât mĕ îngrijeşte că timpul cât am stat aicĭ poate să fie rĕŭ interpretat, şi o vorbă cât de mică poate să facă rĕŭ... Nu voiŭ vorbi D-luĭ Herbeau de cât dacă îmĭ spuĭ da.

Aşteptă ca Gabriella să'ĭ respundă... dar ea tăcu.

— Dacă nu... îmĭ voiŭ schimba viaţa.

— Cum?

— Am să caut să nu te vĕd.

— Cum? Veĭ pleca?

— Da, căcĭ stând aşĭ suferĭ prea mult.

— Cel puţin, nu-aĭ pretins ca să 'ţĭ rĕspund acum îndată?

— O! nu cer nimic... dar spune-mĭ o vorbă.

Gabriela iar tăcu, şi Hardi stărui în cererea luĭ:

— Cum, nu poţĭ să-mĭ spuĭ nicĭ o vorbă?

— Domnule Hardi, la rândul meŭ, am o cerere să-ţĭ fac: ador pe tatăl meŭ, nu vreaŭ să-l părăsesc; traiul parizian nu vreaŭ să-l cunosc: m'am născut în Paris şi vreaŭ să trăiesc şi să mor aicĭ... Nu mĕ voiŭ gândi la cea ce mi-aĭ spus de cât dacă întorcându-te din expediţia pentru care plecĭ mâine, îmĭ veĭ reînoi cererea... Dacă n-o veĭ face asta, să nu crezĭ că mĕ voiŭ supăra.... voiŭ uita tot.

— Voiŭ repeta cererea mea, domnişoară.

— Poate..... dar maĭ întâiŭ de toate, gândeşte-te bine.

— A! nu ştiĭ dumneata că din ziua în care te-am vĕzut, gândul meŭ nu te a maĭ părăsit.

— Şi eŭ, domnule Hardi, m'am gândit adesea la dumneata.

— Adevĕrat!

— Şi nu mi-am închipuit că îmĭ veĭ pune aşa întrebare.

— Aĭ toate calităţile şi.... eştĭ prea modestă.

— Nu-ĭ vorba de asta.

Hardi pricepu obrăşnicia pe care-o spusese.

(Va urma).

MARCEL PREVOST

Ultime sfaturĭ

SCRISOARE

M'am întors la Paris, ierĭ, iubite, din Olanda, și iată că aflu azĭ dimineață cum că te însorĭ... Nu-țĭ spun că-mĭ vine să mor din pricina asta, dar orĭ și cum sunt cam tristă.

Sunt tristă fiind-că mĕ părăseștĭ; și sunt maĭ tristă încă fiind-că țĭ-aĭ făcut planul în tăcere, fără a spune nimic vecheĭ tale prietene. Cum, cincĭ anĭ de traĭ comun, de dragoste, n'aveaŭ dreptul la puțină franchețĭ și încredere?

In loc de a'mĭ scri, în zilele de pe urmă scrisorile iesuitice în care persiștĭ a mă îmbrătișa, nu puteaĭ veni să-mĭ spuĭ verde: „Jeanne, mi-am găsit un căpătâiŭ... mă însor. Dar fiind-că mă cunoștĭ maĭ bine ca orĭ-cine și mă iubeștĭ maĭ mult ca orĭ-care, vreaŭ să te consult pe tine, maĭ întâiŭ!“

Eĭ bine, frumosul meŭ Paul, vreĭ nu vreĭ, dar de consultația mea nu scapĭ. Fiind-că mă vĕd redusă la rolul de mamă, apoĭ îmĭ iaŭ rolul la serios și am să-țĭ daŭ și sfaturĭ și pronosticurĭ.

* * *

Mi se pare că cine-va când se hotărăște să se căsătorească, observă cu atențiune pe viitorul tovarăș de drum ce-șĭ alege, și maĭ întâĭ de toate trebue să se observe neapărat, pe sine. Așa aĭ făcut, dragul meŭ?

Privește-te în oglindă.., dar privește-te bine nu așa cum te-am vĕzut de atâtea orĭ când pomăduit, mânușat, cochet te gâteaĭ să plecĭ de-acasă... Privește-te bine, țĭ-o repet. Vezĭ un bărbat bine la înfățișare, cam chiel, cu ochĭ cam turburĭ, pielea puțintel bătătorită, câte-va crețurĭ pe frunte. De asemenea și stomacul e cam capricios; somnul cam fugar, nevralgiele vin de douĕ orĭ pe săptămână. Orĭ-cum eștĭ, în cea ce privește fizicul, aceea ce se chiamă un om *încă tînĕr*.

Trecem la moral. Eștĭ deștept, dar leneș, și prin urmare foarte ignorant. De câte orĭ, dragă, nu țĭ-am servit de dicționar, de atlas și de prescurtare de istorie—ia, eŭ asta, o biată păcătoasă. Scrisorile țĭ le făceaĭ când eram alăturĭ, ca să îndrept greșelele gramaticale și geografice. Ițĭ aducĭ aminte de *Pirineii orientali*? Așa scriaĭ unuĭ ministru,. Ce bune vremurĭ eraŭ pe atuncĭ... Imĭ vine să plâng când îmĭ aduc aminte!

Pe de altă parte aveaĭ o inimă ordinară, nicĭ bună nicĭ rea... Ca ceĭ maĭ mulțĭ, eștĭ în stare să te devotezĭ nu știŭ cum pentru o femee, care te-ar face ridicol—pe când veĭ exploata cu un egoism inconscient și sĕlbatic dragostea și credința uneĭ femeĭ cinstite.

Dar maĭ toțĭ bărbațiĭ suntețĭ așa! Tu aĭ o calitate încaltea: eștĭ genti. Eștĭ politicos. Tu trădezĭ cu surîsul pe buze, cu dragostea în ochĭ, și zĕŭ! poate chiar în inimă. Am recitit cele șase scrisorĭ pe care mi le-aĭ trimis de la Schweuninghen. Aŭ multe greșelĭ ortografice, dar orĭ-cum mi-aŭ plăcut.

In total, acesta e rolul care va fi propus admirațiuneĭ și adorațiuneĭ domnișoareĭ Claire Espilette. (Așa o chiamă mi se pare?) Par'că te-aud de aicĭ spunând:

— Ce dracu! drăguță, nu vorbi așa rĕŭ. Mi se pare că nicĭ ție nu 'țĭ-a displăcut!

— Adevĕrat, Paul, 'mĭ-aĭ plăcut.. Dar nu uita că în acele timpurĭ fericite, eraĭ încă tînĕr—scurt și coprinzĕtor—și nu, *tînĕr încă*.. Eraĭ foarte nostim băiat, voinic.,. Astă-zĭ toate calitățile astea, aŭ cam pierdut din strĕlucire; cred că unele chiar aŭ și dispărut. Pentru asta, eŭ nu te iubeam maĭ puțin! Imbĕtrâneam la o laltă; pentru mine eraĭ tot Paul din ziua întêia.. Ceia-ce iubesc acum în tine, e tinerețea noastră de odinioară, dragostea noastră!

Dar ea, dragul meŭ? Ea, fetiță d'abia eșită din pension, ce nădăjduește, ce așteaptă?

Tocmaĭ aceea ce am găsit în tine când te-am iubit și pe care n'o maĭ aĭ fiind-că aĭ cheltuit'o cu mine: tinerețea: Ea îțĭ va cere tot ce 'mĭ-aĭ dat, tot ceia-ce nu poțĭ să'ĭ maĭ daĭ, adică: gustul dragosteĭ, nepăsarea de viitor, frăgezimea fizică, veselia. Șĭ'ĭ veĭ oferi un amant sfăbănogit, ținĕnd socoteala sĕrutărilor, hotărît a lăsa să treacă igiena înaintea dragosteĭ... Nu zi nu! Dacă noĭ din când în când ne zbeguiam în dragoste, o făceam asta pentru că amintirile ne îmbătaŭ.

Decĭ, ce se va întêmpla? De abia îțĭ cunoștĭ viitoarea. Orĭ-cât de cinstită și cumpĕtată va fi, vecĭnica neînțelegere a gospodăriilor are să se încuibeze în mijlocul nostru... Știu că veĭ încerca să fiĭ cum ar trebui să fiĭ, dar nu veĭ isbuti. Cel maĭ frumos soț din lume nu poate da de cât ceia-ce are, și tu nu maĭ aĭ nicĭ singurul lucru de care se îngrijește nevasta ta: dragostea tînĕră. Claire Espilette sunt sigură că va încerca să te iubească. Dar ce vreĭ? Mult timp n'are să meargă așa. Ea se va încredința că soțul eĭ e o ființă morală de care fabrică natura cu duzinele.

Nevasta te va plictisi, și tu veĭ fugi de ea. Așa, vețĭ renunța și unul și altul la o întreprindere începută cu atâta muncă: ea se va sili să găsească pe cine-va care să fie asemenea ție cel de altă-dată și tu scumpul meŭ Paul... te veĭ întoarce la vechia prietenă, care te va aștepta.

Da, îmĭ veĭ veni, sunt sigură—și perspectiva asta mĕ împiedică de a fi prea nenorocită azĭ. Căcĭ, de ce aș tăgădui? Sunt cam nervoasă gândindu-mĕ că în curînd te va ține în brațele'ĭ slabe, și pe care te veĭ sili s'o iubeștĭ câte-va sĕptămânĭ...

Nu'mĭ pasă... Sunt sigură pentru viitor... Insoară-te, dragă, caută de fiĭ fericit... Ițĭ daŭ voie... Atâta îțĭ cer, în numele vecheĭ noastre dragoste, să te gândeștĭ îndată la mine, în ziua când te veĭ hotărî să'țĭ înșelĭ nevasta.

Crede-mĕ, Paul—în interesul tĕŭ și al meŭ—păstrează prieteneĭ tale prima infidelitate.

ULTIME INFORMAȚII

Ni se scrie din Iașĭ:

Studențiĭ universitarĭ din Iașĭ, dorind a da revanșa colegilor lor Bucureștenĭ carĭ, după congresul din Ploeștĭ, de și nepregătițĭ, aŭ primit ca niște frațĭ pe aceĭ din Iașĭ ce s'aŭ abătut pe la Bucureștĭ, lucrează pe capete ca să organizeze o recepțiune din cele maĭ frumoase studenților carĭ, după Botoșanĭ, vor veni la Iașĭ. Programa coprinde 3 zile de serbărĭ, avênd ca părțĭ esențiale în una din zile inaugurarea statueĭ luĭ Asachi (care, grație comitetuluĭ eĭ, va coincide cu venirea studenților), în alta, banchetul ce li se oferă de comuna Iașĭ, și în a treia, o reprezentație, organizată de camarazĭĭ ieșanĭ tot în onoarea colegilor de la Universitatea surorĕ. Studențiĭ vor fi găzduițĭ pe la cetățeniĭ ieșanĭ, din care mulțĭ s'aŭ grăbit a se înscrie pentru primirea lor.

Studențiĭ din Bucureștĭ vor aduce la statua luĭ Asachi, o frumoasă coroană din partea Asociațieĭ (secțiunea lor).

M. S. Regele va părăsi Castelul de Veinburg, Marțĭ 11 corent, pentru a se întoarce direct în țară.

Domnul General Radovicĭ, comandantul Corpuluĭ al IV de armată din Iașĭ, inspectează trupele grămădite între Roman, Pășcanĭ și Iașĭ.

Consiliul comunal al Capitaleĭ, este convocat a se întruni mâine la orele 2 p. m., spre a rezolva maĭ multe cestiunĭ, rĕmase din ședința trecută.

In această ședință se va maĭ discuta cestiunea iluminatuluĭ cu electricitate a Bulevarduluĭ cum și cestiunea pensiuneĭ funcționarilor comunalĭ.

O crimă oribilă s'a petrecut zilele trecute în comuna Cătuiana-Gălășeștĭ, din județul Argeș.

Locuitorul Ioan Constantinescu, a lovit de nouĕ orĭ cu sapa în cap pe cumnatul sĕŭ Ioan Radu Cuza, care a murit pe loc.

Cauza acestuĭ omor este rĕsbunarea.

Ioan Constantinescu a fugit și până acum nu se știe de urma luĭ.

Parchetul de aicĭ a fost încunoștiințat.

Primim din Călărașĭ știrea că d-nu Crisenghi, polițaiul local, nefiind în bune relațiunĭ cu familia, Enescu a căutat a'șĭ manifesta ura sa cu ocasia căsătorieĭ d-luĭ Căpitan S. Stoenescu cu D-șoara Victoria Enescu în felul următor:

Seara la Biserica Sf. Nicolae a stins faclele carĭ ardeaŭ la ușe, și cu ceva maĭ 'nainte de a eși invitațiĭ din biserică a luat douĕ birjĭ angagiate, lăsând ast fel pe invitațĭ a merge pe jos acasă pe un timp ploios.

Zi'ĭ Chrisenghi și pace.

Călĕtoriĭ sosițĭ din Transilvania și de la Predeal, ne spune că toate vîrfurile înalte ale munților sunt albe de zăpadă, ceia-ce esplică frigul ce simțim de câte-va zile.

Aseară pe la orele zece D-nul inspector de poliție Dristorian împreună cu D. locotenent Părăianu, șeful de siguranță de la poliția Capitaleĭ, aŭ făcut o descindere la femeia Niță Gheorghe Vasile din strada Brașovenĭ care este pe la marginea orașuluĭ, pe drumul Colentini.

Această femeie este gazdă de hoțĭ și chiar în timpul când poliția venise să facă cercetarea, vestitul hoț de caĭ, Marin Leșiteanu, condamnat pentru maĭ multe furturĭ, se aflã la dênsa.

La perchiziția făcută s'aŭ găsit maĭ multe lucrurĭ de furat.

Marin Leșițeanu a scăpat sărind ulucile prin fundul curțeĭ, iar femeia Niță Gheorghe a fost arestată.

D. Petre S. Antonescu-Remuș a tipărit importanta lucrare a decedatuluĭ sĕŭ frate dr. Antonescu-Remuș asupra higieneĭ. Opera poartă titlul de *Tratat de higienă* și fascicula I care a apărut până acum formează un volum de 320 paginĭ. Prețul acesteĭ fascicule este de 8 leĭ.

Primăria de Piatra, vĕzĕnd eficacitatea apelor minerale de la Cozia, cum și numĕrul crescĕnd al vizitatorilor acestor ape, a decis, spre a da o maĭ mare desvoltare stațiuneĭ balneare, să ceară Ministeruluĭ de interne un credit de una sută de miĭ de leĭ, spre a capta apele într'un mod sistematic și a face maĭ multe îmbunătățirĭ necesare.

D. A. I. Ciurea, farmacist și președintele societățeĭ Funcționarilor comercialĭ, a oferit pentru membriĭ societățeĭ toate medicamentele, în cas de boală, cu un scăzĕmânt de 40 la sută.

Faptul vorbește de sine.

Eforia Spitalelor Civile

Publicație

La 27 Septembre 1890, ora 11 a. m se va ține licitație la Eforie, Bucurescĭ, strada Colțeĭ No. 38, pentru arendarea Moșiilor arătate maĭ jos, pe un period de cincĭ anĭ, începător de la 23 Aprilie 1891.

Condițiunile generale și regulamentul de licitație se pot vedea orĭ când în cancelaria serviciuluĭ Bunurilor; alte condise pot vedea în Monitoarele Oficiale No. 201/89, 246/90, 42/90 și 91/90.

Moșiile sunt acestea:

1). Vatra Schituluĭ Berislăveștĭ (Argeș).
2). Vatra Schituluĭ Cornet (Argeș).
3). Munțiĭ Corneș cu cârciuma de la Pripoare (Argeș).
4) Munțiĭ Gagu mare, Găguțu și valea rea (Prahova).
5). Piscu Leurzi (Prahova).
6). Podu Cheiei (Prahova).
7). Valea Manti, Pantazi și Nisipoasa (Prahova).
8). Balaca Scăenĭ (Prahova).
9). Bunesci a Schituluĭ Titireciu (Vâlcea).

Șeful Serviciuluĭ Bunurilor.
Const. C. Filipescu

No. 4370
1890. Septembrie 5

Primaria Comunei Bucuresti

Tabloŭ

De numerele obligaţiunilor Comunale 5%, ale împrumutuluĭ 16.000.000 leĭ emisiunea 1884, eşite la sorţĭ la 1/13 Septembre, 1890.

86 Obligaţiunĭ a 500 leĭ

Nr. 154, 174, 220, 266, 290, 617, 710, 870, 1023, 1298, 1398, 2096, 2157, 2638, 2776, 2813, 2845, 3295, 3324, 3378, 3622, 3857, 3880, 4062, 4067, 4509, 4617, 4813, 4947, 5111, 5461, 5714, 5726, 5940, 6231, 6294, 6331, 6395, 6895, 7336, 7363, 7477, 7789, 7845, 7866, 7942, 8090, 8812, 8846, 9805, 9919, 9.973, 10.157, 10.265, 10.961, 11.251, 11.281, 11,475, 11.599, 11.731, 11.845, 12.110, 12.297, 12.325. 12.397, 12.577, 12.757, 12.828, 13.147, 13.162, 13,360. 13.433. 13.654. 13.679, 14.396, 14,585, 14.601. 14.944, 14.949, 14.972, 15,024, 15.094, 15.279, 15.335, 15.377, şi 15.615.

16 Obligaţiunĭ a 2,500 leĭ

Nr. 16.140, 16.208, 16.317, 16.715, 17.066, 17.358. 17.646, 17.693, 17.861, 17.931, 18.088, 18.811, 18.816, 18.947, 18.954 şi 19.059.

Primar, **N. N. Şoimescu.**
Şeful comptabilăţeĭ, **Andricu.**

Nr. 40.906.
1890, Septembre 3.

Tipografia Modernă Gregorie Luis Strada Academieĭ 24.